

vrhovnih sodnikov, da bi ti kazenski postopek zoper Kanglerja prepoznali kot politični proces, izničili dokazno vrednost telefonskih prisluhov in s tem Kanglerja dokončno oprostili. Brezigarjeva je slovenskemu tožilstvu prizadejala nepopravljivo škodo, saj si v strahu za lastno eksistenco tožilci več ne bodo upali preganjati kriminalcev iz vrst vplivnih politikov in drugih elit.

Politični pregon se je zgodil tudi proti sodnikom, ki so si drznili razsoditi v škodo Francu Kanglerju. Kangler je z javno izraženimi pritiski na sodnika Boštjana Polegeka in grožnjami, da bo o njem razširil govorice o njegovi spolni usmerjenosti in domnevni spolni aferi z osebo z motnjami v razvoju dosegel, da se je Polegek prestrašil in izločil iz vseh preostalih Kanglerjevih primerov. S pomočjo političnih zaveznikov pa mu je celo uspelo, da je parlament zavrnil imenovanje višjega sodnika Aleksandra Karakaša za vrhovnega sodnika.

Medtem ko Kangler žali kriminaliste in tožilce, jih ovaja in jim grozi je zelo zgovorno, da se ne donedavni generalni direktor slovenske policije Marjan Fank, ne aktualni generalni državni tožilec Drago Šketa nista postavila odločno v bran kriminalistom in tožilcem, čeprav sta prav onadva vodila in nadzirala njihovo delo v času predkazenskega postopka. Še bolj zgovoren je molk pravosodnega ministra Klemenčiča in predsednika Vrhovnega sodišča Florjančiča, ki se ob škandaloznem pismu Brezigarjeve nista niti oglasila, molčala pa sta tudi, ko je parlament zaradi Kanglerjevega pritiska na poslance politično nekorektno diskvalificiral sodnika Karakaša.

Na stran Franca Kanglerja je v duhu zagovarjanja temeljnih človekovih pravic in svoboščin v zadnjem času odločno stopilo tudi več ustavnih pravnikov. Nekdanji ustavni sodnik in eden izmed sekretarjev CK ZKS Ciril Ribičič je v nameri varovanja človekovih pravic, na pomoč Kanglerju pohitel z naročenim pravniškom skrpucalom, v katerem je s prstom pokazal na sodnika Žirovnika, Kanglerja pa odvezal vseh kriminalnih grehov. Javno se za njegovo rehabilitacijo zavzema tudi ustavni pravnik in visokošolski učitelj Andraž Teršek, za katerega so neustavni tudi takšni primeri, kjer pred sodnim senatom stojijo kradljivci morale, roparji skupnih dobrin in trgovci s smrtjo. Še bolj odločen je v vlogi varuha človekovih pravic ustavni pravnik Jurij Toplak, predavatelj na pravni fakulteti in strokovni komentator razsodb ESČP zoper Republiko Slovenijo. Toplaku, arogantnemu in oholemu predstavniku elite, ki svoje študente žali in se nad njimi izživlja (o čemer obstajajo celo zapisi na spletni strani fakultete), je oktobra 2017 uspelo domala nemogoče, saj je istega dne najprej komentiral razplet sodbe zoper Slovenijo na ESČP, zvečer pa je v znanem mariborskem nočnem klubu praktično prikazal, kaj mu pomenijo človekove pravice. Pod vplivom drog je pred prepolnim avditorijem izvlekel svoj "one" in mokril po gostih, nato pa vdrl na žensko stranišče in masturbiral pred zaprepaščenimi ženskami. Reditelji ga pri tem niso mogli umiriti, zato so zaprosili za intervencijo policije,